

„Zostaw, to moje!” Egoizm u dzieci?

„Ja, ja, ja, ja, ja, ja...” – większość dzieci w rozwiniętych społeczeństwach jest przekonana, że świat kręci się wokół nich, a wobec rodziców i świata zewnętrznego przejawia postawy coraz bardziej roszczeniowe.

Często rodzicom trudno jest uwierzyć, że ich dziecko, wychowywane w duchu empatii, zrozumienia i otwartości na innych może przejawiać skrajnie egoistyczne zachowania.

Dziecko postrzegane jako samolubne najbardziej widoczne jest na tle grupy, np. w przedszkolu, podczas zabawy na placu zabaw czy na spotkaniu ze znajomymi. Twój maluch potrafi np. stwierdzić, że będzie się bawił sam, bo tak woli lub jego autko nie lubi, kiedy dużo osób je dotyka. Wy tłumaczenia mogą nam wydać się absurdalne, ale z jakiegoś powodu dziecko nie chce dzielić się tym, co należy do niego i jest to dla niego uzasadnione.

Dlaczego dziecko nie chce się dzielić? Przyczyn może być kilka:

1) Maluch nauczony jakimś doświadczeniem z przeszłości boi się straty swojej zabawki. Dzieje się tak, bo ktoś mógł mu ją kiedyś odebrać i nie zwrócić, zniszczyć, wyrzucić lub nawet powiedzieć, że jest nieatrakcyjna.

2) Może mieć do niej po prostu bardzo sentymentalny stosunek, bo np. dostało ją od ukochanej babci.

3) Czasami zabawki są bardzo atrakcyjne, wyjątkowe, niespotykane w gronie rówieśników i bardzo mu się podoba. Dziecko ma coś, co błyszczy, a to, że nie chce tego stracić z rąk nie oznacza od razu, że jest egoistą.

4) Niekiedy dzieci mają zbyt mało rzeczy „na własność”. Kiedy w domu rodzice każą im się wszystkim dzielić z rodzeństwem lub młodszą siostrą czy bratem, którzy wszystko zagarniają dla siebie płaczem i muszą zawsze ustępować, w przedszkolu próbują pokazać swoją autonomię.

5) Bardzo często my dorośli nieświadomie uczymy, że wszystkim należy się dzielić i zapominamy o prawie do własności. Owszem, fajnie jest bawić się razem przyniesionymi do przedszkola klockami, ale nie chodzi tu o oddawanie klocków na pół dnia koleżance, która płacze w niebogłosy, bo strasznie chce się nimi bawić.

Dziecięcy egoizm. Już we wczesnym dzieciństwie pojawia się w różnych okresach życia. To naturalny etap obecny zazwyczaj między 2 a 5 rokiem życia. Scharakteryzujmy dziecko, które jest w tej fazie.

Przede wszystkim przejawia niechęć do dzielenia się zabawkami, skupia się na sobie i na swoich uczuciach. Chce bawić się z rówieśnikami, ale nie potrafi jeszcze w pełni wyrazić swoich emocji, w związku z tym często wybucha płaczem i złością.

Rodzice w takich sytuacjach reagują dość kategorycznie i często zabierają dziecko z grupy. Ma to być forma kary - „jeśli nie umiesz bawić się z kolegą, to w ogóle nie będziesz tego robił”. Oczywiście to ważne aby zwracać uwagę i tłumaczyć, że należy się dzielić, jednak pamiętajmy, że dzieci nie uczą się takich społecznych mechanizmów jeśli nie będą obcować z rówieśnikami. Współpraca i zrozumienie drugiego człowieka to niezwykle trudne umiejętności, które pojawiają się dopiero koło 5-7 roku życia.

Nauczę cię, jak się dzielić

„**Zrób i podziel się**” – dla dziecka oddanie swojej zabawki koledze jest bardzo trudne. Dlatego warto zacząć od czegoś prostszego. Zrobienie własnoręcznych prezentów dla dziadków – rysunku lub ciastek – pomoże dziecku zrozumieć mechanizm dzielenia się i korzyści płynące z takiego zachowania.

„**Korzystaj z sytuacji**” – aranżowanie dzielenia się jest bardzo proste. Wykorzystaj pozytywne skojarzenie. W trakcie zabawy zaproponuj dzieciom wymianę. Wyjaśnij, że nie tracą zabawki, ale zyskują nową.

„**Pokaż efekt**” – naucz dziecko, że dawanie sprawia radość innym. Wybierz razem z nim prezent dla kolegi na urodziny lub niewielki upominek np. dla taty. Pochwal go i wytłumacz jaką przyjemność sprawił drugiej osobie.

Opracowała: U. Rucka